

Korunk Orseolója ellopta augusztus 20-át

2026 szeptember 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Szent István napjából és az államalapítás ünnepéből tényleg csak dühöng? ?rültek és közveszélyes idioták próbálhatnak valamiféle európai közösségi fesztivált szervezni.

Mikor e sorokat írom, még augusztus 20-a el?tt vagyunk, s nem tudható, milyen ünnepi m?sorral rukkol el? korunk Orseoló Péterének kormánya. Ámbár a ráaggatott szlogenb?l nagyjából sejthet?. „A nemzet ünnepe – Ezer éve együtt Európában”. Avagy: merjünk kicsik és hülyék lenni! Ha Magyar Péternek sikerült, hipnotizált alattvalóinak is menni fog. S?t már megy. Az el?zetes hírek szerint mindössze tízperces lesz a t?zijáték, mert ennyi elég a sok sudribunkónak. (Spórolni kell, hogy jusson pénz még több germán szélkerékre, rezsicsökkentést fölvaltó „okos villanyórára”, meg a kondukátornak további öt-hat udvari videósra – az eddigi tíz vagy mennyi mellé. Hogy „kormányzás” címén végre minden szögb?l tudják ?t venni nulla-huszonnégyben.) A tízperces pufogatás után pedig lesz fényjáték meg diszkó a Parlament el?tt. Hadd örüljön Szent István. És hátha egy április 12-íz? tiszás nosztalgiabulival megállítható a szekta népszerűségvesztése.

Amúgy melyik volt az a lakájlelk?, címeres hatökör, aki ezt az európaizó szlogent kitalálta? Államalapítási ünnepünkbe ugyan miért kell beletuszkolni Európát? Mi közük hozzá? Persze ha jobban belegondolunk, közük az éppenséggel van hozzá, csak nem épít? jelleggel. Hiszen ha rajtuk múlik, ma nemhogy államunk nincs, de mi sem vagyunk. Vagy ha mégis, hát csak így, szétszedve, földarabolva. A pozsonyi csatától az 1947-es párizsi rablóbékéig ível? b? évezredben kevés olyan id?szak volt, amikor békén hagytak minket. Ezért kellene állva vastapsolnunk nekik? Mint ahogy most is csak azért fejezték be az ütlegelésünket (gyanítom, csupán átmenetileg), mert saját bábkormányukat ültették a nyakunkba. Jelenleg inkább a pénzszivattyúkkal matatnak.

Szóval mit adott nekünk Európa, hogy augusztus 20-án a kontinenst – és nem dics? eleinket – ünnepelteti velünk a kormányf?? Lássuk csak! A teljesség igénye nélküli, vázlatos fölsorolás következik. A 907-es pozsonyi csatát már említettem, amikor Gyermeke Lajos keleti frank király vezetésével ránk rontott az akkori egyesült Európa, hogy arrébb rakja innen ezt a nem túl engedelmes hun–avar–magyar népséget. Csak hát belénk tört a fogsoruk. 1030-ban II. Konrád német császár küldött sereget Szent István eltiprására – végül kiéheztetett csapatainak maradékát Bécsig kergettük. Tizennégy évre rá III. Henrik német császár támadt ránk, hogy az aktuális német bábót, az egyszer már el?zött Orseoló Pétert újra ránk sózza. Majd 1051-ben és 1052-ben is próbálkozott, de el?bb a Vértesnél, majd Pozsonynál az orrára koppintottunk. IV. Henrik is tipródott itt egy sort 1074-ben, eredménytelenül. Kés?bb jöttek a Habsburgok. A mohácsi katasztrófa után I. Ferdinánd többször Magyarországra támadt, hogy megszerezze a trónt. Akkor szakadtunk három részre. Az 1600-as években sorozatosan dúlták végig földjeinket a császári seregek Giorgio Basta és egyéb hentes-mészárosok vezérletével. Majd a török ki?zésének ürügyén sem a demokráciát, a jogállamiságot meg a fékeket-ellensúlyokat hozták el kedves mindnyájunknak, csupán egy új típusú megszállást, módszeresebb kifosztási technikákkal. Hogy ez mennyire ínyünkre volt, azt a Rákóczi-, majd az 1848–49-es szabadságharc mutatja. Végül az ezeréves, csodálatos „barátságunk” parfértortájára 1920-ban Trianonban, illetve 1947-ben Párizsban tette föl a koktélcseresznyét a mi drága Európánk. Ám e kett? között még jutott idejük egy rövid német megszállásra és több mint félmillió magyar honfitársunk elgázosítására.

Ezer éve együtt Európában, mi? Azt a félkegyelm? tiszást, aki ezt a szlogent kitalálta, arra ítélném, hogy egy személyben újra és újra végigélje mindazt a borzalmat, halált és máig tartó szenvedést, amit az ? Európája okozott és okoz máig nekünk.

Az iménti fölsorolást, a történelmi tények ismeretét szokták „sérelemi politizálásnak” nevezni. Ami persze bizonyos szemszögb?l igaz: sok a mi sérelmünk, olykor azt se tudjuk, hol kezdjük a listát. Ám el lehetne kerülni, hogy belekezdjünk: például ne tessék velünk fölmosni a padlót. Nem kellene folyton megalázni minket, nem kellene ünnepeltetni velünk a soros megszállóinkat, ilyesmi. Ahogyan nem lett nemzeti ünnep augusztus 29-b?l (igaz, a török nem is várta el, hogy ünnepeljük Mohács évfordulóit), vagy ahogyan a magyarok zöme köpött április 4-re, úgy az uniós csatlakozásunk napja sem lesz soha ünnepnap. Szent István napjából és az államalapítás ünnepéb?l pedig tényleg csak dühöng? ?rültek és közveszélyes idioták próbálhatnak valamiféle európai közösségi fesztivált szervezni. Ám hiába próbálkoznak, az oktrojált ünnepek sorsa végül mindig ugyanaz, mint az oktrojált bábkormányoké.

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
